

RINGSAKEROPERAEN: PREMIERE PÅ PERLEFISKERNE

PERLEFISKERNE: Et harmonisk fiskersamfunn som blir rystet av et trekantdrama. Her med solistene Gunda-Maria Bruce og Jesper Säll i forgrunnen. Bak til høyre skimtes Odd Grasd.

ALLE FOTO: FREDRIK OLSTØEN

PERLEN: Kostymene er vakre, og perlen symboliserer handlingen.

OPPGJØR: En av de flotte ariene, hvor både Gunnar Andor Nieland og Gunda-Marie Bruce formidler sterke følelser.

MALERISK: Bakgrunnen er vakker, men likevel blir det lite forandring i kulissene.

Vakkert, men statisk

Oppsetningen av «Perlefiskerne» vil nok passe best for et tålmodig publikum som har fokus på det musikalske.

■ ANMELDT

Paula Bjertnes
950 26 380 / pbj@h-a.no

Musikken, komponert av Georges Bizet, er nemlig en ren nyttelse i årets opera. RingsakerOperaen har denne gangen satset enda hardere på et håndplukket orkester. Dette har lørt seg, selv om noe av den lokale tilknytningen dessverre blir borte.

Den vakre musikken, som er lett tilgjengelig, blir fantastisk gjengitt av orkesteret. Sammen med gode solister ligger egentlig alt til rette for en praktfull opera. Likevel uteblir den helt store opplevelsen.

MUSIKALSK PÅ TOPP

Det starter vakkert med en malerisk og dynamisk bakgrunn som viser en fargerik solnedgang, og Nadir (Jesper Säll), kledd i en spennende tigermaske, møter sin gamle venn Zurga (Gunnar Andor Nieland). Den første arien er virkelig nydelig, Nieland stikker seg ut, takket være utmerket tekstutalte, men begge bruker like mye vibrato og de to stemmefargene matcher godt. Også Gunda-Marie Bruce leverer strålende, og gjengir

en både sterk, følelsesladet og forelsket Leila.

Orkesteret er passe stort, og viser et imponerende høyt nivå. Dirigent Marit Strandlund får ut det beste, det er følsomt og dynamisk. Særlig strykerne spiller sterkt når Leila møter Nourabad (Odd Grasd), og de vakre fløyte- og klarinetstemmene stikker seg ut.

Koret er trygt, men statisk på scenen. For lite støtte, særlig i damestemmene, gjør at dybden og varmen mangler. Selv om herrene har en flott duett med Säll, kommer ikke Perlefiskerens samfunn helt til sin rett.

STATISK SCENE

Scenen er som nevnt mystisk, med en bakgrunn som endrer seg sakte. Når Leila står på bruva gir et

bevegelig hav og tunge skyer en enorm dybde, og skaper en flott atmosfære.

Dessverre endrer atmosfæren seg lite utover. Det er altfor lite bevegelse på scenen og for få lys-effekter som gir de visuelle effektene som en opera trenger. Dramaet som høres i musikken blir ikke gjenspeilet på samme måte på scenen.

Denne forholdsvis korte operoen gir egentlig mange muligheter til synsintrykk, som dessverre uteblir. Dermed blir opplevelsen ikke optimal.

«Perlefiskerne» vil nok ikke sette seg like fast i minnet som tidligere produksjoner.

TEATER

Perlefiskerne

Av: RingsakerOperaen
Dirigent: Marit Strandlund
Regissør: Harald Vallgård
Solist: Jesper Säll, Gunnar Andor Nieland, Gunda-Marie Bruce, Odd Grasd
Kor: Ringsakeroperakor
Prosjektorkester
Scenograf: Plamena Dicheva
Lysdesign: Eirik Brenne Torsethaugen
Masker: Marjan Oortwijn
Sted: Teatersalen Brumunddal

